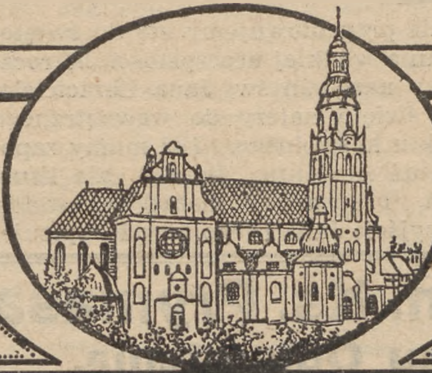
TYGODNIK KOŚCIELNY

PARAFJI ŚW. TRÓJCY

Wychodzi na każdą niedzielę.
Opłata 10 groszy za egzemplarz do puszki roznosiciela. —
Za zezwoleniem Władzy Duchownej.

Redakcja i Administracja:
Kancelarja przy Kościele św. Trójcy.
Telefon nr. 1075.
Redakcja:
Ks. prob. Mieczysław Skonieczny
w Bydgoszczy.

Rocznik V | **Bydgoszcz, dnia 17 czerwca 1934** | **Numer 24**

Święcenie Dnia Świętego.

Mistrzu, mozoliliśmy się przez całą noc, a niceśmy nie ułowili
(Łukasz 5, 5.).

Dziwna rzecz! Dopóki Chrystusa nie było między uczniami, zabiegi i trudy rybaków okazały się daremne. Skoro Pan Jezus wstąpił do łodzi, wszystko się zmienia, bo cło tyle ryb ułowili, że aż sieć się rwie...

Jasny stąd wniosek. Na pracę naszą spływa błogosławieństwo Boże, ilekroć pracujemy w łączności z Jezusem. A łączność ta uwydatnia się najlepiej w przestrzeganiu przykazań Bożych. W odniesieniu zaś do pracy obowiązuje ludzi między innemi trzecie przykazanie:

Pamiętaj, abyś dzień święty święcił!

Największy pracownik i najpierwszy — Ten, który twórczą mocą Odwiecznego Bóstwa powołał wszechświat do bytu — przez sześć dni pracował a siódmego wypoczywał. Jedynie też pod warunkiem święcenia tej doby, którą Bóg własnym uświęcił spoczynkiem, praca nasza może być Panu Bogu miłą a nam zapewnić nietylko chleb na ziemi, lecz i kącik w niebie.

Tymczasem co się dzieje?

Zewsząd odzywają się głosy protestu przeciw przymusowemu święceniu niedzieli. Niezbyt chlubne świadectwo o swej wierze i przywiązaniu do Kościoła przekazują potomnym ci, co uchwałami na Zjazdach cechowych dają wyraz swemu przeświadczeniu, jakoby ich nie obowiązywało trzecie przykazanie. Mniejsza o to jak się ci panowie nazywają: rzemieślnicy, kupcy czy nawet... fryzjerzy! Wszyscy oni lekceważą jedną z głównych zasad chrześcijańskiego ustroju pracy. Na obronę swych wniosków przytaczają względy praktyczne: raz, że niepodobna tracić klienteli, a powtóre, że i w niedzielę trzeba jeść.

Tymczasem nam się zdaje, że lepiej — w najgorszym, choć mało prawdopodobnym razie — utracić klientelę niż niebo i Boga przez pogwałcenie Jego przykazań. Co do drugiego pretekstu, to prawda, iż w niedzielę trudno nie jeść, ale można nie „pić", a często niestety zarobek z pracy niedzielnej tracą ci „grabarze niedzieli" tego samego dnia wieczorem przy kieliszku i kartach, w kinie i w teatrze. Cóż im więc pozostanie?...

A choćby z tych zarobków niedzielnych nie uronili grosza i zbili majątek, przyjdzie syn marnotrawny i roztrwoni go prędko. Przyjdzie choroba i pochłonie owoc tyloletniej pracy. Przyjdzie wreszcie śmierć i trzeba będzie w progach wieczności wyznać — podobnie jak apostołowie w ewangelji —: Mistrzu, całe życie mozoliliśmy się, nie znaliśmy niedzieli ni świąt — a nic nie zyskaliśmy... Istotnie! Cóżby znaczyło człowiekowi, gdyby świat pozyskał, a poniósł szkodę na duszy?...

Myśli liturgiczne.

Dzień liturgiczny jest niezmienny i zmienny zarazem. Przejrzyjcie nabożeństwa na różne pory roku kościelnego, zawarte w części zwanej „Proprium de tempore" (Poczet świąt według pór roku): jaka tam zadziwiająca rozmaitość sekwencyj i hymnów dająca możność, jeżeli je zrozumiemy, będziemy żyć z minuty na minutę życiem Chrystusa, postępować przy Jego boku i stać się pomimo naszej niegodności bliskimi towarzyszami Boga.

Kalendarzyk liturgiczny.

Tydzień czwartej niedzieli po Zesłaniu Ducha Świętego.

Niedziela, 17. 6. **czwarta po Zesłaniu Ducha Świętego.**
Ufanie Bogu wśród walk i cierpień życia jest myślą przewodnią dzisiejszej Mszy św. Apostoł opisuje w lekcji uciski, jakie przygniatają nas i ukazuje chwalebną nagrodę za nie. Ewangelja daje nam przykład widocznej opieki Opatrzności rozciągającej się do najdrobniejszych wypadków życia. Kościół jest w niej wyobrażony przez łódź Piotrową, którą wybrał, by z niej nauczać. Szymonowi kazał jechać na głębię i on tu na rozkaz Mistrza zarzuca sieci, które natychmiast rwią się od obfitości ryb. Piotr pełen zdziwienia i trwogi składa hołd Mistrzowi. W tej łodzi Piotra jako głowy Kościoła, o którą rozbijają się bezsilne fale i burze tego świata, złóżmy całą ufność naszą w Bogu

Poniedziałek, 18. 6. **Św. Efrema, diakona i doktora.**
Św. Efrem, diakon, doktor Kościoła, Syryjczyk, wielki pisarz i poeta chrześcijański na Wschodzie; pisał po syryjsku († 18. 6. 373).

Wtorek, 19. 6. **Św. Juljanny z Falkonieri, Panny.**
Św. Juljana założycielka zgromadzenia „Mantelatek", gorliwa czcicielka Najśw. Sakramentu, wiodła życie bardzo umartwione († 12. 6. 1341), grób we Florencji. Zwrócić uwagę na dzisiejszą kolektę.

Środa, 20. 6. **Św. Sylwerjusza, papieża i męczennika.**
Św. Sylwerjusz, papież (536—540); ponieważ nie chciał zatwierdzić heretyka na stolicy patrjarszej w Konstantynopolu, skazała go za to cesarzowa Teodora na wygnanie na wyspę Pontia, gdzie umarł z wycieńczenia († 20. 6. 540).

Cwartek, 21. 6. **Św. Alojzego Gonzagi.**
Św. Alojzy, anielski młodzieniec, niewinność pokutująca; wstępuje do

jezuitów już jako świątobliwy młodzian, przy posługiwaniu chorym zaraził się i umarł 21. 6. 1591, w 24 roku życia. Msza dzisiejsza przepiękna. Św. Alojzy patronem młodzieży.

Piątek, 22. 6. Św. Paulina, biskupa i wyznawcy.

Św. Paulin, biskup w Noli, mówca, pisarz i poeta; w czasie napadu Wandalów na Włochy, wspomaga dotkniętych wojną, sam nawet sprzedaje się do niewoli, by jednego jeńca wykupić. († 22. 6. 341).

Sobota, 23. 6. Wigilja św. Jana Chrzciciela.

Dziś przygotowujemy się do świętowania wielkiej uroczystości, bo rocznicy narodzin św. Jana Chrzciciela. To święto należy do wewnętrznego cyklu kościelnego. Już mamy zapowiedź Adwentu. Dzisiaj cała liturgja (brewjarz i mszał) zapowiada przyjście Jana i jego narodz. opisuje.

i chwały, ale na tę drogę trzeba się zdecydować. Urzeczywistnienie Odkupienia w nas i stopień tego urzeczywistnienia uzależnił Zbawiciel od naszej woli. Stąd w Kościele zjawisko świętych i doskonałych, zjawisko „wielu chorych i słabych", zjawisko tych, w których się dopełnia „tajemnica nieprawości" i tych, którzy świadomie i upornie „wierzgają" przeciw poruszeniom łaski.

Rok święty ma być ogólnem zrewolucjonizowaniem umysłów i serc w duchu Zbawiciela. Czyli nie wolno nam przestawać na obchodach. Niedość dostąpić nadzwyczajnego odpustu jubileuszowego. Trzeba wrócić do czystego i pełnego chrześcijaństwa. Trzeba się zająć poważnie swoją duszą i swem zbawieniem. Trzeba życie swoje wydźwignąć na wyżyny prawa Chrystusowego. Trzeba się stanowczo odwrócić od grzechu. Trzeba się zawierzyć łaskom Odkupienia, trzeba z niemi współdziałać i przy ich pomocy zdążać ku szczytom doskonałości chrześcijańskiej. Chrystus musi się stać naszem życiem.

A w praktyce?

Niechże Jubileusz Odkupienia uwolni umysły z osadów tych doktryn, które zaciemniły wiarę i myśl chrześcijańską. U jednych chodzi o resztki pozytywizmu i liberalizmu, u innych o materjalizm marksyzmu i bolszewizmu, w pewnej grupie o infiltrację wolnomularskiego naturalizmu a u młod-

List Pasterski J. Em. Ks. Prymasa
w sprawie Jubileuszu Odkupienia.

(Ciąg dalszy).

II.

Głębsze znaczenie ma Jubileusz Odkupienia dla poszczególnych dusz.

Narody i państwa mają cele doniosłe, ale cele doczesne, ziemskie. Ich życie i działalność obraca się w sferze spraw i stosunków zewnętrznych, przyrodzonych. Powinny moralną stronę swych ustrojów, praw i działań uzgodnić z zasadami Objawienia Chrystusowego, ale jako społeczności nie mają życia pozagrobowego. Dla nich błogosławieństwem i nagrodą Opatrzności jest doczesne powodzenie, pokój, szczęście, potęga, wybitne spełnianie posłannictw

Dla poszczególnych dusz natomiast Odkupienie Chrystusowe jest wybawieniem z niewoli grzechu, powołaniem do doskonałości, uzdolnieniem do życia nadprzyrodzonego, zadatkiem wiecznego zbawienia. Ci, co „byli z przyrodzenia synami gniewu", uzyskują przez zasługi Zbawiciela „moc, aby się stali synami bożymi".

Ale Odkupienie nie znaczy, jakoby człowiek mimowolnie i koniecznie miał dostąpić jego skutków Chrystus uzależnił dopełnienie się Odkupienia w duszach od warunków i środków, które w tym celu ustanowił. Mimo śmierci Zbawicielowej można się stać „synem zatracenia". Złożył bowiem Chrystus za każdą duszę okup nieskończony, ale po ten okup trzeba nam sięgnąć. Wyjednał nam łaski obfitsze, niż nasze zbawienie wymagało, ale temi łaskami trzeba się krzepić. Wskazał nam niezawodną drogę uświęcenia

Złe obyczaje należy zwalczać.

Ojciec św. do Episkopatu Polskiego.

W odpowiedzi na pismo hołdownicze Konferencji Episkopatu Polski, Ojciec św. nadesłał list własnoręczny następującej treści:

Umiłowani Synowie Nasi i Czcigodni Bracia, Pozdrowienie i Apostolskie Błogosławieństwo.

Zgromadzeni niedawno razem w tem znakomitem mieście, stolicy Polski, które w Nas zawsze tak miłe budzi wspomnienia, Wy, Dostojni Zwierzchnicy Polscy, zechcieliście zwrócić myśli i serca Wasze do Nas, którzy z Opatrzności Bożej zastępcą Chrystusa na ziemi jesteśmy, aby dać wyraz uczuciom najgłębszego synowskiego względem Nas oddania i powiadomić Nas o Waszych licznych i ważnych decyzjach, które roztropnie powzięliście po pracowitej wspólnej naradzie. Wszystko to zaś, coście we wspólnym liście niedawno ogłosili, było Nam bardzo miłem. Z tego bowiem mieliśmy nowy wspaniały dowód tej zgodności zdań i decyzyj, która Was wszystkich ściśle jednoczy i od której nie odstąpicie napewno nigdy i z żadnej przyczyny, nietylko w głoszeniu świętych praw i urządzeń, ale również i we wspólnem Waszem działaniu dla ich obrony i przywrócenia im należytego miejsca. Nie jest Wam wcale tajnem, Ukochani Synowie i Czcigodni Bracia, z jakiem zadowoleniem, z jaką troską ojcowską i zainteresowaniem dowiedzieliśmy się o tem, coście rozważyliście i coście postanowili dla utrzymania całości wiary katolickiej w obecnych warunkach w Polsce a jednocześnie dla ochrony i poparcia wszelkiej akcji religijnej wśród poszczególnych wiernych, w stowarzyszeniach katolick. i w społeczeństwie. Przedewszystkiem z przyjemnością dziękujemy Wam za Waszą gorliwość pasterską jaką okazaliście w usilnych staraniach, aby obfite owoce tego roku świętego, szczęśliwie się kończącego, jak najdłużej trwały, rozpowszechniając zasady i mnożąc sposoby wykonywania miłosierdzia, nawołując powierzony sobie lud do częstszego uczęszczania i gorliwego przyjmowania Sakramentów św. oraz do udoskonalenia coraz bardziej życia chrześcijańskiego. Wielce się do tego przyczyni i Wasz list wspólny, w którym poważnie napomnieliście wiernych, aby strzegli się złych obyczajów, niestety wprowadzonych w życie, oraz pierwszy Synod krajowy, któryście trafnie zapowiedzieli na miesiąc maj roku przyszłego.

Niech to Bóg łaskawie sprawi, by ten szlachetny Naród, ochotnie usłuchał głosu swych Pasterzy i zrozumiał go dobrze i w całej pełni. Wszak przez złe obyczaje nędznie upadają nawet najsilniejsze i najkulturalniejsze narody. Przepięknie zaś napisaliście że męstwo i siła każdego narodu tak, jak i poszczególnego człowieka, opiera się na czystości obyczajów, i że jedynie prawa Boże tak jak je podaje i objaśnia Kościół, wierny tłumacz woli Bożej, mogą sprawić, że narody powróciwszy znowu do Boga, osiągną pokój, siłę i dobrobyt. Prócz tego jesteśmy Wam wdzięczni za Wasze troskliwe zabiegi co do należytego wychowania młodzieży, czy to w szkołach, czy w innych zakładach i stowarzyszeniach, zarówno w całkowicie katolickich jak i publicznych, w myśl ostatnich umów zawartych między Stolicą św. a Polską, oraz jak tego wymaga obowiązek pasterski, który ciąży w całej pełni na biskupach i innych podwładnych im duszpasterzach. Stąd też cieszymy się, że Rząd Waszego kraju roztropną swą decyzją zmieniając przez siebie ustanowione prawo o stowarzyszeniach, uznał wiele praw i pożytków stowarzyszeń, które prowadzą Akcję katolicką, zwłaszcza że ona się odnosi do zaszczytnego i niezmiernie korzystnego apostolatu, który tak bardzo leży Nam na sercu i tak radosne dla Was co do owoców rokuje nadzieje. Skoro więc w tych sprawach władza państwowa drogą bardzo uprzejmych rozmów, doszła do porozumienia z Episkopatem, uważamy to za dobrą wróżbę i oznakę pewnej na przyszłość normy wspólnego postępowania zgodnego z obu stron; norma ta jeśli będzie trwała nienaruszona, przyniesie bardzo wiele dobrego. Oby też jak najprędzej zgodnie zostały zakończone pertaktacje i debaty, które już przedtem władze Rzeczypospolitej rozpoczęły z Episkopatem, tj. z Komisją, na której jeszcze dotychczas spoczywa powierzone jej przez nas zadanie wykonania konkordatu. Dopiero bowiem w chwili, gdy między wła-

szych o bezkrytyczne wchłanianie tych zagranicznych kierunków ideowych, które nęcą swą oryginalnością, skrajnością i pewnym pseudomistycyzmem. Ci, którzy w duchowej rozterce Boga szukają, a jest ich tylu, niech się bez uprzedzenia zbliżą do Chrystusa i niech wnikną w bogate piękno Jego nauki. Znajdą w nim to, czego pragną. Znajdą prawdę, byleby się przed nią i przed jej konsekwencjami nie zamykali.

Niechżeż Jubileusz Odkupienia wyprosi łaskę i światło tym, których chrześcijaństwo słabe, nieustalone, wątpiące. Niech poruszy tych, których zawody, żale, upory i wyniosłość popchnęły w objęcia sekty i herezji. Niech rozbroi zawziętość wrogów chrześcijaństwa i katolików pobudzi do czujnej odporności na propagandę niewiary i wolnomyślicielstwa.

Niechżeż Jubileusz Odkupienia sprawi we wszystkich zupełną przemianę życia. Bo czyż nie jest on wielką ucztą łaski, na którą boski gospodarz zaprasza przedewszystkiem „ubogich i ułomnych, i ślepych i chromych?“ Czyż onie jes t„rokiem przebaczenia“, pokuty, naprawy? Niechżeż więc wrócą do Zbawiciela ci, którzy go od lat znać nie chcą. Niech się pojednają poróżnienie małżonkowie i członkowie rodzin. Niech pogrzebane zostaną gniewy, nienawiści, waśnie. Niech ustaną zgorszenia i złe obyczaje. Niech naprawione zostaną krzywdy wszelkie.

I niechżeż Jubileusz wszystkich nas pobudzi do wykorzystania w całej pełni dobrodziejstw Odkupienia. Niech nas zagrzeje do cnoty i świętości, do pobożności i życia wewnętrznego. Niech nam wszystkim uprosi bezgraniczne ukochanie Zbawiciela, Jego najsłodszego Serca i Jego Matki Współodkupicielki. Niech nas ściślej złączy z Chrystusowym Kościołem i jego posłannictwem. Niech Chrystus w swój rok jubileuszowy obsypie boskiemi czułościami swych kapłanów, abyśmy swą służbę szczytną kochali ponad życie, abyśmy krzyż Chrystusowy stawiali wyżej od każdej sprawy doczesnej, aby życiem naszem był Chrystus i abyśmy w współczesnym świecie byli godnymi i szczęśliwymi pośrednikami Jego Odkupienia. Niechżeż w tym roku z Krwi Odkupienia rodzą się czyste, dziewicze porywy apostolstwa świeckiego i niech tym wiernym swoim bohaterom Chrystus otwiera tajemnice Swej łaski, aby płonęli miłością sprawy Jego i zwyciężali.

W tym duchu przystępujmy do Jubileuszu Odkupienia.

(Ciąg dalszy nastąpi)

---

dzemi kościelnemi a państwowemi nastąpi zupełne porozumienie, wysiłki wszystkich i starania zwrócą się do wspólnego celu i wtedy nietylko dla Kościoła ale i dla Państwa również będzie to przyczyną wzrostu wszelkiego dobra i pomyślności.

Co się tyczy pozostałych rozważań i uchwał zjazdu, ponieważ odnoszą się one do rzeczy wielkiej wagi i wielkiego pożytku, wyrażamy Wam zasłużoną pochwałę i uznanie. Do tych Waszych postanowień chcielibyśmy dodać jeszcze Nasze życzenie, aby jak najprędzej zaczął się ukazywać dziennik w pełni katolicki, jakoże w naszych czasach rzecz taka, co wszyscy dobrze rozumieją, wydaje się bardzo potrzebną we wszystkich krajach. Tymczasem jako zadatek darów niebieskich i oznakę Naszej wielkiej miłości, udzielamy Wam, ukochani Synowie Nasi i Czcigodni Bracia oraz owczarni Wam powierzonej w Panu Apostolskiego Błogosławieństwa, o któ re prosiliście, a które, jak mamy nadzieję, postanowienia Wasze umocni prace Wasze uczyni obfitującemi w radosne owoce i pociechy i sprawi, że zbawienny postęp duchowy, dobro poszczególnych diecezyj pomyślność i chwała tego zacnego i wiernego Narodu, szczególniej przez nas umiłowanego coraz bardziej będą wzrastały.

Dan w Rzymie u św. Piotra, dnia 1 kwietnia, w uroczystość Zmartwychwstania Chrystusa Pana roku 1934, a trzynastego Naszego Pontyfikatu.

Pius XI. Papież.

Ułatwienia w zyskiwaniu odpustów.

a) przy odmawianiu Różańca, b) przy krzyżyku z odpustami Drogi krzyżowej, c) przy aktach strzelistych.

1. Dotychczas dla zyskania odpustów, przywiązanych do odmawiania Różańca św., należało trzymać koronkę w ręku — tak samo należało trzymać w ręce krzyżyk, na który były nałożone odpusty Drogi krzyżowej w czasie odmawiania 20 Ojcze nasz 20 Zdrowaś i 20 Chwała Ojcu. — Otóż obecny papież, Pius XI, zezwolił 9 listopada 1933 roku łaskawie, żeby wierni, ilekroć czy to praca ręczna, czy też inna słuszna przyczyna nie pozwala trzymać w ręce koronki obdarzonej odpustami Różańca św., lub krzyżyka z odpustami Drogi krzyżowej, mogli je mimo to pozyskiwać, byle tylko w czasie odmawiania w jakikolwiek sposób mieli przy sobie koronkę lub krzyżyk np. na szyi w kieszeni i t. p.).

Zwracamy uwagę, że to ułatwienie dotyczy tylko odpustów różańcowych, dekret papieski nie wspomina wcale, że odnosi się ono również do odpustów krzyżackich, św. Brygidy i innych, które przy odmawianiu koronki zyskiwać można.

2. Trzecie ułatwienie dotyczy krótkich aktów strzelistych udarowanych odpustami. Dotychczas trzeba je było, celem zyskania odpustu, odmawiać zawsze ustnie. Otóż na zapytanie: Czy wierni mogą zyskiwać odpusty, dołączone do aktów strzelistych, przez myślne tylko odmówienie tych modlitw? — pozwolił Pius XI w dniu 1 grudnia 1933 r., że odtąd nawet za myślne odmawianie aktów strzelistych można zyskiwać przywiązane do nich odpusty.

Ze święta druchen.

W dniu 27 maja obchodziły Stow. Młodych Polek doroczne „Święto Druchen“.

W całej Polsce od Tatr do morza w dniu tym klęczały kornie hufce młodzieży u stóp ołtarza i zanosiły modły przed tron Królowej i Patronki Najśw. Marji Panny.

„Ty nam błogosław, ratuj w potrzebie i broń od zguby, gdy zagraża cios“... szeptały usta dziewczęce. Podczas Mszy św. przemówił od ołtarza ks. Patron, a potem całe szeregi przyjęły do serc swoich Pana nad Pany i modliły się gorąco o błogosławieństwo i o wytrwanie w służbie dla Boga i Ojczyzny.

Po południu zebrały się druchny na nieszpory, poczem w pochodzie udały się pod pomnik Serca Jezusa. Tu odmówiły litanję i akt poświęcenia Najsł. Sercu Jez. dziewcząt polskich.

Pragniemy Cię miłować całym żarem naszych młodych dusz i służyć Ci wiernie póki życia stanie... — modliły się druchny.

— Pragniemy wytrwać wiernie przy Twojej świętej wierze... — Króluj nam Chryste! Chwała bądź Bożemu Sercu. Jemu cześć i uwielbienie na wieki! — Wracamy do ogniska. Tu odbywa się uroczysta intronizacja, akt ofiarowania Stow. Młodych Polek, Najsł. Sercu Jezusowemu.

Czcig ks. Proboszcz, protektor naszego stow. dokonuje aktu poświęcenia i ofiarowania poczem przemawia do nas w krótkich słowach.

Wieczorem uroczysta wieczornica. Kolejno według programu, następuje zagajenie, śpiew, deklamacja, referat ks. prof. Majchrzaka. W referacie ślicznie przedstawił czcigodny prelegent Najśw. Marję Pannę jako przykład naśladowania. Wreszcie następuje najważniejszy punkt wieczornicy: przyjęcie do organizacji całego zastępu nowych druchen. Wzruszająca to chwila. Druchny stają na baczność, zwrócone na sztandar z wizerunkiem Najśw. Marji Panny. Ks. Patron przemawia do nich, wskazuje im zadania i cel organizacji. Wreszcie odbiera przyrzeczenia. Młode serca przyrzekają karność i posłuszeństwo, przyrzekają, że wiernie stać będą w obronie Wiary i Ojczyzny. Po przyrzeczeniu zaśpiewały druchny pieśń związkową. Następuje druga część programu: Obraz sceniczny i jednoaktówka. I na tem kończy się wieczornica odśpiewaniem pieśni „Wszystkie nasze“.

Miły był to dzień. Pozostanie nam na długo w pamięci, bo kochamy nasze S. M. P. i rozumiemy, że tylko w tej organizacji nauczymy się, jak żyć i pracować, by stworzyć lepsze jutro. Zdajemy sobie sprawę z obowiązków naszych w przyszłości. I wiemy, że Polska wtedy będzie silna i potężna i wówczas dopiero będzie w niej dobrze, gdy młode pokolenie będzie wychowane w duchu katolickim i gdy w narodzie odżyje miłość, zgoda i wiara.

A tego uczy S. M. P.

„Sztandarem naszym będzie krzyż,
Co ojców wiódł do chwały
I nas powiedzie także wzwyż,
Gdzie buja orzeł biały.
Zwyciężym znój i stromość dróg,
Tak nam dopomóż Bóg“.

Druchna L. W.

Pielgrzymka do Częstochowy

Doroczna pielgrzymka z Bydgoszczy do Częstochowy na odpust Nawiedzenia Najświętszej Marji Panny wyruszy pod przewodnictwem Ks. Proboszcza w niedzielę, dnia 1 lipca o godz. 21. Pielgrzymka pojedzie przez Inowrocław — Karsznice. Powrót z Częstochowy tą samą trasą w środę, dnia 4 lipca, o godz. 14, przyjazd do Bydgoszczy o godz. 22. Koszty przejazdu w obie strony klasą III — 16 zł., klasą II — 23 zł. łącznie z opłatą za zwiedzenie zabytków.

Kolejarze, mający wolny bilet, mogą się przyłączyć do pielgrzymki za opłatą 1,50 zł. Zgłoszenia wraz z opłatą przyjmuje kasa kościelna do 20 czerwca.

Zreorganizowane S. M. P. „Gwiazda".

Zreorganizowanie S. M. P. „Gwiazda" pracuje obecnie dobrze. Został utworzony nowy zarząd, a druhowie sami starają się jak najgorliwiej o żywotność i ducha stowarzyszenia, które w ostatnim czasie nieco podupadło. Wypada nam podziękować naszemu czcigodnemu Ks. Proboszczowi i protektorowi naszego S. M. P., który silną ręką starał się nasze stowarzyszenie podnieść. Przystąpiliśmy do wyboru nowego zarządu. Na prezesa wybrano drh. Wojtkowiaka B., sekretarzem został drh. Ćwikliński, skarbnikiem drh. Początek, bibljotekarzem drh. Nowak, gospodarzem drh. Koszara, kierownikiem O. P. N. drh. Górny. Stowarzyszenie nasze liczy obecnie trzy zastępy oddz. starszego i trzy oddz. młodszego. Praca w stowarzyszeniu naszem wre jak dawniej, a obecny zarząd dokłada wszelkich starań, by je utrzymać na należytym poziomie.

Wojtkowiak, prezes.

Z Parafjalnej Akcji Katolickiej.

Zebranie miesięczne Zarządu Par. Akcji Kat. **z ceikawym referatem prezesa p. mec. dr. Łasińskiego** odbędzie się w poniedziałek, 18 b. m., o godz. 17 w Ognisku Parafjalnem. Obecność wszystkich członków zarządów organizacyj bardzo konieczna ze względu na wybór delegatów na Zjazd Katolicki w Pleszewie.

Wycieczka Pań Wincentek do Brdyujścia.

We wtorek, dnia 10. 7. br. o godz. 12,30 urządzają Panie Wincentki wycieczkę parostatkiem do Brdyujścia. Kto chce mile i przyjemnie spędzić czas, kto chce oderwać się od strosk codziennych, a zażyć powabu promieni słonecznych, zarezerwuje sobie dzień 10 lipca na wycieczkę do Brdyujścia.

Cena biletu za przejazd w obie strony wynosi 1 zł.

Liga Katolicka.

Zebranie odbędzie się w środę, dnia 20 b. m., o godz. 19,30 w salce parafjalnej. Na porządku obrad zajmujący referat oraz sprawa tegorocznego „Dnia Katolickiego w Pleszewie".

Wiadomości parafjalne.

Ubiegłą niedzielę był wielki ruch wycieczkowy w naszej parafji. A więc nasze **obie ochronki parafjalne urządziły swoją doroczną wycieczkę do ogrodu Patzera.** Barwny pochód naszych milusińskich przez ulice miasta poprzedzony orkiestrą ułanów ściągnął dużo publiczności do ogrodu Patzera. Atrakcją główną były bardzo udatne korowody dzieci. Szczególnie podobał się korowód z królewiczem i królewną, gąsiareczki z Chwytowa i marsz dziarskich kominiarzyków okolskich. To też oklaskom nie było końca. Wycieczkę zaszczycił swoją obecnością Ks. Proboszcz w asystencji ks. Borzycha. O godz. 7,30 zakończono tę udaną wycieczkę naszych milusińskich pieśnią: Wszystkie nasze dzienne sprawy.

Niemniej udała się **wycieczka parostatkiem naszej Konferencji Męskiej św. Wincentego a Paulo do Brdyujścia.** Natłok gości był tak wielki, że ledwo pomieścili się na 3 parostatkach. W wycieczce brał także udział ks. Spychalski. W uroczem Brdyujściu bawiono się mile i ochoczo. Ogromnem powodzeniem cieszyły się bufety. Konferencja zebrała ładną sumkę na rzecz naszych ubogich parafjalnych. Powrót nastąpił o godz. 22.

W tym dniu odbyła się również wycieczka autobusami Żyw. Róż. Panien do Pakości.

Tow. Abstynentów urządza zebranie miesięczne w środę, 20 b. m., o godz. 18 w Ognisku Par. Ciekawy referat wypowie prezes p. Kluth.

Wspólna spowiedź św. Bractwa Wstrzemięźliwości i Tow. Abstynentów z okazji uroczystości św. Jana Chrzciciela odbędzie się w sobotę po południu, 23 b. m., a nazajutrz na Mszy św. o godz. 7 wspólna Komunja św. pod sztandarem. Wszyscy po przyjęciu sakramentów św. mogą uzyskać odpust zupełny, pomodliwszy się w intencji Ojca św.

Zebrania bractw i towarzystw

16. 6. Sobota.
Żywy Róż. Panien. Spowiedź miesięczna, nazajutrz wspólna Komunja św. na Mszy św. o godz. 7.

17. 6. Niedziela.
Żywy Róż. Ojców. Na sumie asystuje r. 21.
Żywy Róż. Panien. Zebranie o godz. 15.

18. 6. Poniedziałek.
Sekcja Eucharystyczna. Zebranie o godz. 19 w kaplicy u SS. Elżbietanek przy ulicy Staroszkolnej.
S. M. P. „Promyk". Zbiórka zastępu III st. o godz. 19 i zbiórka zastępu IV mł.

19. 6. Wtorek.
S. M. P. „Promyk". Zbiórka zastępu V st. o godz. 19. Przechadzka oddz. młodsz. Zbiórka o godz. 18,30 przy Ognisku.

20. 6. Środa.
S. M. P. „Promyk". Zbiórka zastępu I st. i I mł. o godz. 19.

21. 6. Czwartek.
S. M. P. „Promyk". Zbiórka zast. II mł. o godz. 19.

22. 6. Piątek.
S. M. P. „Promyk". Zbiórka zast. IV st. o godz. 19.

KOMUNIKAT.

Lekcje wychowania fizycznego odbywać się będą co wtorek i czwartek o godz. 18,30 na boisku szkoły Św. Trójcy.

24. 6. Niedziela.
Żywy Róż. Ojców. Na sumie asystuje r. 22, zebranie o godz. 15.
Tow. Robotników. Zebranie o godz. 16,30 w Domu Katolickim na Wilczaku.

Porządek nabożeństw.

17. 6. IV. Niedziela po Zesłaniu Ducha św.
Ewangelja św. u św. Łukasza 1, 39—47.
Godz. 6,00 Msza św. czytana.
Godz. 7,00 Msza św. czytana z kazaniem i śpiewaniem godzinek.
Godz. 8,30 Msza św. śpiewana z kazaniem dla dzieci.
Godz. 10,00 Suma z kazaniem i procesją.
Godz. 12,00 Msza św. czytana z kazaniem.
Godz. 14,00 Chrzty i wywody.
Godz. 15,30 Nieszpory i błogosławieństwo N. Sakramentem z różańcem.

W dni powszednie Msze św. o godz. 6,15 7,00 7,45 i 8,30.
Wywody i chrzty codziennie o godzinie 8. (zgłosić się w zakrystji).
Okazja do spowiedzi św. codziennie od godziny 6,30.

19. 6. Wtorek.
Godz. 7,00 Wotywa do św. Antoniego.

21. 6. Czwartek.
Godz. 8,30 Msza św. z wystawieniem Naj. Sakramentu i procesją.

23. 6. Sobota.
Godz. 8,30 Wotywa do Matki Boskiej Częstochowskiej z litanją w kaplicy Matki Boskiej Częstchowskiej.
Godz. 17—19 i od 20 Słuchanie spowiedzi św.

24. 6. V Niedziela po Zesł. Ducha Św.

OFIARY.

Na budowę Domu Katolickiego złożyli: Kat. Tow. Robotników Polskich 4,45 zł., „Jutrzenka" 15 zł., Żywy Różaniec Młodz. 5 zł., p. Reichelt Antoni 5 zł., zebrane przez p. Pecha 13 zł., zebrane u ks. Proboszcza 20,90 zł; Skrzypecka Helena 2,50 zł.

N. N. na światło 2,— zł.

N. N. ofiarowała 12 świec na W. Ołtarz.

Ofiarodawcom serdeczne „Bóg zapłać".

Na Freblówkę złożyli: N. N. 10,— zł; N. N. 3,— zł.

Ofiarodawcom składam serdeczne „Bóg zapłać" i proszę o dalsze ofiary na ten zbożny cel. **Ks. Proboszcz.**

Nakładem kancelarji kościoła św. Trójcy w Bydgoszczy — Tłoczono w Drukarni Pawłowskiego, Bydgoszcz, ul. Marsz. Focha 18.